किमित्यपास्याभरणानि यौवने धृतं त्वया वार्धकशोभि वल्कलम् ।
वद प्रदोषे स्फुटचन्द्रतारका विभावरी यद्यरुणाय कल्पते ॥४४॥
दिवं यदि प्रार्थयसे वृथा श्रमः पितुः प्रदेशास्तव देवभूमयः ।
अथोपयन्तारमलं समाधिना न रत्नमन्विष्यति मृग्यते हि तत् ॥४५॥
निवेदितं निःश्वसितेन सोष्मणा मनस्तु मे संशयमेव गाहते ।
न दृश्यते प्रार्थयितव्य एव ते भविष्यति प्रार्थितदुर्लभः कथम् ॥४६॥
अहो स्थिरः को ऽपि तवेप्सितो युवा चिराय कर्णोत्पलशून्यतां गते ।
उपेक्षते यः श्लथलम्बिनीर्जटाः कपोलदेशे कलमाग्रपिङ्गलाः ॥४७॥
मुनिव्रतैस्त्वामतिमात्रकर्शितां दिवाकरालुष्टविभूषणास्पदाम् ।
शशाङ्कलेखामिव पश्यतो दिवा सचेतसः कस्य मनो न दूयते ॥४८॥

---

44. ,,Cur tu depositis ornamentis iuvenis induisti corticem, qui se-
,,nectutem ornare solet? dic, num nox, quae crepusculo luna et stellis
,,splendet, ARUNAE congrua sit?

45. ,,Coelum si desideras, frustra laboras; patris tui regiones sunt
,,deorum sedes: sive maritum? desiste a meditatione; gemma non quae-
,,rit, sed quaeritur.

46. ,,Nunciatur hoc mihi fervidis tuis suspiriis; at mens mea in du-
,,bium immergitur: nemo conspicitur, qui tibi desiderandus sit; quomodo
,,desideratus aegre foret impetrandus?

47. ,,Eheu durus aliquis tibi optatus est iuvenis, qui despicit capil-
,,lorum tuorum plexus, orizae cuspidum instar flavos, soluteque depen-
,,dentes in genas, diu loti inauri destitutas.

48. ,,Anachoretarum votis valde extenuatam, cuius ornamentorum loci
,,sole adusti sunt, veluti lunae lineam interdiu te videntis cuius sensu
,,praediti cor non affligitur?